

این مضمون در حدود یکماه بعد از قتل فجیع دختر مظلوم و بی پناه افغان «فرخنده شهید» بعد از یک سلسله جریاناتی به نفع جنایتکاران آن فاجعه بشری تحریر گردیده است.
«مضمون دوم»

۲۰۱۶/۳/۱۹

ملالی موسی نظام

آغازی برای پامال عدالت برای فرخنده با موجودیت فساد مالی و اداری، جنایتکاران راه فرار جستجو می نمایند

در پهلوی جریانات خونین و مدّش در مملکت و تخریب جامعه ذریعۀ دهشت افغان و عملیات آدم کشی، عدم استقرار و همگامی اعضای دولت وحدت ملی و کنترل بر امور، نبود وزرای مسئول در کرسی های مهم و امثال آن، بعد از دقیقاً سپری شدن یکماه از فاجعه بیسابقه، سخیف و دد منشانه شکنجه، قتل و سوختاندن زن مظلوم و بی دفاعی بنام «فرخنده»، حتی محکمه ابتدایی ای که بر قضیه رسمیت عدالت خواهی را قایل گردد، تا هنوز دایر نشده است. البته در عوض، فعالیت برای واسطه بازی و فرار از چنگ قانون توسط متهمین در چنین یک جنایت بیسابقه و وحشیانه، به شدت برقرار میباشد.

توقع از دستگاه های مسئول حکومتی مخصوصاً وزارت داخله که پلیس آن اقلّاً برای اولین بار درین حادثۀ خونین تاریخی باید مورد بازخواست قرار گرفته و اصل قضیه بعد از بر رسی به زودترین فرصت به محاکم مربوطه سپرده شود، نظر به ضیاع وقت و فرصت دهی به متهمین، به نا امیدی تبدیل میشود. در شرائط فساد اداری وسیع و رشوت خوری مروج، رسانه ها نوشته اند که اشخاص دخیل درین ماجرای خونین به تدریج و با خرید پلیس و مقامات مربوطه، راه فرار و یا عدم مسئولیت را پیش گرفته اند که بسی جای افسوس و درد آور است. باید یاد آور شویم عجیب است که قضاء هم در چنین قضیه استثنایی چگونه دوسیه مربوطه را اقلّاً برای دایر نمودن محکمه ابتداییه تا بحال از مراجع مربوطۀ وزارت داخله درخواست و مورد اجراء قرار نداده است.

بهر حال میترسیم که این جریان تکان دهنده و غیر مجاز شکنجه علنی در روز روشن و در محضر عام، قتل ابتکاری و فجیع و ددمنشانه یک دختر معصوم بی دفاع در حضور صدها هموطن بی احساس و سنگدل به شمول

پلیس ملی «!» و سوختاندن جسد از هم پاشیده وی به شیوه غیر انسانی و سخیف که برای اولین بار در مملکت ما داعیه فریاد زنان مظلوم افغان را بالا نموده است، پامال جفای بیعدالتی گردیده و با امکانات فساد اداری، کمرنگ و کم ارزش گردد. به قسمتی از خبری که در وبسایت ملی «گران افغانستان» از قول یکی از رسانه ها منتشر شده است، توجه می نمایم:

(کابل: روز گذشته رسانه ها گزارش دادند که یکی از متهمان اصلی دوسیه زجرکشی فرخنده، با پرداخت سی هزار دالر رشوه به یک افسر پولیس، فرار کرده است. این گزارش از قول کمیته حقیقت یاب قتل فرخنده به نشر رسیده است. چندی پیش جنرال ظاهر، مسوول پرونده زجرکشی فرخنده، به رسانه ها گفته بود که برخی از پول داران تلاش می کنند متهمان قتل فرخنده را از بند رها کنند. رویداد فرار یک متهم به وضوح نشان می دهد که پولیس کابل و تمام لایه های جنایی و استخباراتی آن، تا چه حد مستعد فسادند. شبکه های فساد مالی و اداری، به تمام لایه های پولیس کابل و دیگر شهرهای کشور رخنه کرده است. این واقعاً نگران کننده و شرم آور است. وزیر داخله، رییس تحقیقات جنایی و دیگر مقام های این وزارت وعده کرده بودند که دوسیه قتل فرخنده را با جدیت دنبال می کنند. رییس جمهور و رییس اجرایی نیز چنین سخنانی بر زبان رانده بودند.)

با نشر چنین اخباری لازم است که جامعه مدنی، مؤسسات حمایه از حقوق زنان، کمسیون حقوق بشر افغانستان و بصورت عموم همه آنانی که در جوامع داخلی و خارجی افغانها در اقصی نقاط عالم، ازین فاجعه خونین متأثر گردیده و برای برقراری عدالت و بازخواست جنایتکاران و مغرضین در چنین یک قضیه المناک، با ایجاد مظاهرات و عکس العمل ها نفرت خویش را ازین عملیه سخیف ابراز داشتند، نگذارند تا این خون مقدس با فساد اداری و مصلحت گرایی پامال جفای قدرتمندان گردد. درین راه بهتر همان است که فشار عامه بدون ائتلاف وقت، دقیقاً بالای دو مقام مسؤل دولت افغانستان، مخصوصاً رئیس اجراییه که وعده های قانونیت و پشتیبانی از یک جامعه مرفه را تضمین نموده بود و وظیفه چنین مسؤلیتی را عهده دار هم می باشد، بدون وقفه و معطلی تطبیق گردد. حتمی است که پارلمان مخصوصاً ولسی جرگه هم باید از تأخیر در اجرای مراحل قانونی و عدلی این قضیه دردناک صدا بلند نماید، تا فرصت فرار از چنگ قانون و بازخواست متهمین میسر نگردد. درین قضیه حساس که جامعه زنان افغانستان دقیقاً منتظر اقدامات قانونی و عدلی برای نمونه ای از روش جدید دولت برای تأمین عدالت برای آینده آنان می باشد، اغماض و ندانم کاری، دردی جانکاه و غیر قابل پذیرش برای جامعه زنان افغانستان و عدالت خواهان خواهد بود. وزیر داخله که دقیقاً مسؤلیت وقوع چنین فاجعه ایرا دارد، باید هر روز اطلاع و پیشرفت جریان بازخواست و طی مراحل قانونی را به مردم افغانستان بر عهده بگیرد و هرچه زودتر قضیه را به محاکم تسلیم نماید، ولی دیده میشود که کفایت کاری وی بیشتر زبانی است تا عملی. آغاز رشوت دهی و اغماز متهمین قتل و شکنجه «فرخنده شهید»، زنگ خطری است در پامال اجرای قانونیت و بازخواست از همه جنایتکاران دخیل در چنین یک فاجعه غیر انسانی، غیر اسلامی و غیر افغانی. تأخیر در آغاز اقدامات قانونی و طی مراحل حقوقی آن، دقیقاً ترس، نا امیدی و نگرانی جامعه را بار آورده است.

پایان